Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

16 päivänä huhtikuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Tavaranhankinnat — Tekniset eritelmät — Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet — Avoimuusvelvollisuus — Viittaus tiettyä tavaramerkkiä olevaan tuotteeseen — Tarjoajan ehdottaman tuotteen vastaavuuden arvioiminen — Viitetuotteen valmistamisen lopettaminen

Asiassa C-278/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Curtea de Apel Alba Iulia (Romania) on esittänyt 21.3.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 6.6.2014, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

SC Enterprise Focused Solutions SRL

vastaan

Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit C. Vajda, A. Rosas, E. Juhász ja D. Šváby (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Itävallan hallitus, asiamiehenään M. Fruhmann,

— Euroopan komissio, asiamiehinään L. Nicolae ja A. Tokár,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: romania.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114 ja oikaisu EUVL 2004, L 351, s. 44), sellaisena kuin se on muutettuna 30.11.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1251/2011 (EUVL L 319, s. 43; jäljempänä direktiivi 2004/18), 23 artiklan 8 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat SC Enterprise Focused Solutions SRL (jäljempänä EFS) ja Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia (Alba Iuliassa sijaitseva piirikunnan ensiapusairaala) ja jossa on kyse viimeksi mainitun päätöksestä hylätä EFS:n tekemä tarjous julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn yhteydessä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Direktiivin 2004/18 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jäsenvaltioissa valtion, paikallisten yhteisöjen ja muiden julkisoikeudellisten laitosten puolesta tehtyjen hankintasopimusten osalta on noudatettava perustamissopimuksen periaatteita ja erityisesti tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatetta, sijoittautumisvapauden periaatetta ja palvelujen tarjoamisen vapauden periaatetta ja niistä johtuvia periaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, syrjimättömyyden periaatetta, vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja avoimuusperiaatetta. Tietyn arvon ylittävien julkisten hankintojen osalta on kuitenkin suotavaa laatia säännökset, joiden mukaan näitä sopimuksia koskevat kansalliset sopimuksentekomenettelyt sovitetaan yhteisössä yhteen ja jotka perustuvat edellä mainittuihin periaatteisiin, jotta voidaan varmistaa niiden vaikutus ja taata julkisten hankintojen avaaminen kilpailulle Näitä yhteensovittamista koskevia säännöksiä olisi siten tulkittava edellä mainittujen sääntöjen ja periaatteiden sekä perustamissopimuksen muiden määräysten mukaisesti.”

4 Kyseisen direktiivin 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Julkisissa hankintasopimuksissa noudatettavat periaatteet”, säädetään seuraavaa:

”Hankintaviranomaisten on kohdeltava taloudellisia toimijoita yhdenvertaisesti ja syrjimättä sekä toimittava avoimesti.”

5 Direktiivin 2004/18 7 artiklan b alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan direktiiviä sovelletaan muun muassa julkisia tavarahankintoja koskeviin sopimuksiin, joiden arvo ilman arvonlisäveroa on vähintään 200 000 euroa, kun kyse on muiden hankintaviranomaisten kuin kyseisen direktiivin liitteessä IV lueteltujen keskushallinnon viranomaisten tekemistä sopimuksista.

6 Teknisen eritelmän käsite määritellään direktiivin 2004/18 liitteessä VI olevan 1 kohdan b alakohdassa seuraavasti:

”’teknisellä eritelmällä’ tarkoitetaan julkisia tavara- tai palveluhankintoja koskevien sopimusten osalta tuotteelta tai palvelulta edellytetyt ominaisuudet määrittelevässä asiakirjassa olevaa erittelyä. Näihin ominaisuuksiin kuuluvat laadun taso, ympäristönsuojelun taso, suunnitteluvaatimukset (mukaan luettuna vammaiskäyttö), vaatimustenmukaisuuden, käyttöön soveltuvuuden ja tuotteen käytön arviointi, turvallisuus tai mitat, mukaan lukien tuotteeseen kohdistuvat vaatimukset myyntinimityksen, termistön, tunnusten, testauksen ja testausmenetelmien, pakkauksen, merkitsemisen, etiketöinnin, käyttöohjeiden ja tuotantoprosessien ja -menetelmien osalta sekä vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmät.”

7 Kyseisen direktiivin 23 artiklassa säädetään seuraavaa:

”– –

2. Teknisten eritelmien on mahdollistettava tarjoajille yhtäläiset mahdollisuudet, eivätkä ne saa haitata perusteettomasti julkisten hankintojen avaamista kilpailulle.

3. Rajoittamatta pakottavien kansallisten teknisten sääntöjen soveltamista, sikäli kuin ne ovat yhteisön oikeuden mukaisia, tekniset eritelmät on laadittava:

a) viittaamalla liitteessä VI määriteltyihin teknisiin eritelmiin ja seuraavassa etusijajärjestyksessä: kansallisiin standardeihin, joilla saatetaan voimaan eurooppalaisia standardeja, eurooppalaisiin teknisiin hyväksyntöihin, yhteisiin teknisiin eritelmiin, kansainvälisiin standardeihin, muihin eurooppalaisten standardointielinten laatimiin teknisiin viittausjärjestelmiin, tai jos näitä ei ole, kansallisiin standardeihin tai kansallisiin teknisiin hyväksyntöihin tai kansallisiin suunnitteluun, laskentaan ja rakennusurakoiden toteuttamiseen sekä tuotteiden tuottamiseen liittyviin teknisiin eritelmiin. Jokaiseen viittaukseen liitetään ilmaisu ’tai vastaava’; tai

b) suorituskykyä koskevien tai toiminnallisten vaatimusten perusteella; näihin voi sisältyä ympäristöominaisuuksia. Niiden on kuitenkin oltava riittävän täsmällisiä, jotta tarjoajat pystyvät niiden pohjalta määrittämään hankintasopimuksen kohteen ja hankintaviranomaiset tekemään kyseisen hankintasopimuksen;

c) edellä b alakohdassa tarkoitettujen suorituskykyä koskevien tai toiminnallisten vaatimusten perusteella viittaamalla a alakohdassa mainittuihin eritelmiin pitäen olettamana, että eritelmät ovat näiden suorituskykyä koskevien tai toiminnallisten vaatimusten mukaisia; tai

d) viittaamalla a alakohdassa tarkoitettuihin eritelmiin tiettyjen ominaisuuksien osalta ja b alakohdassa tarkoitettuun suorituskykyä koskeviin ja toiminnallisiin vaatimuksiin muiden ominaisuuksien osalta.

– –

8. Teknisissä eritelmissä ei saa mainita tiettyä valmistajaa tai tiettyä alkuperää olevia tuotteita tai erityistä menetelmää eikä viitata tavaramerkkiin, patenttiin tai tyyppiin tai tiettyyn alkuperään tai tuotantoon siten, että maininta suosisi tai sulkisi menettelystä pois tiettyjä yrityksiä tai tiettyjä tuotteita, paitsi jos tämä on perusteltua hankintasopimuksen kohteen vuoksi. Maininta tai viittaus on poikkeuksellisesti sallittu siinä tapauksessa, että hankintasopimuksen kohdetta ei ole mahdollista riittävän täsmällisesti ja ymmärrettävällä tavalla kuvata 3 ja 4 kohtaa soveltamalla, jolloin mainintaan tai viittaukseen on liitettävä ilmaisu ’tai vastaava’.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

8 Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia pani 20.11.2013 internetissä vireille tarjouspyyntömenettelyn tietokonejärjestelmiä ja -laitteistoja koskevan tavaranhankintasopimuksen tekemiseksi. Kyseisen hankintasopimuksen ennakoitu arvo ilman arvonlisäveroa oli 259 750 Romanian leitä. Kyseinen summa on noin 58 600 euroa.

9 Hankintasopimusasiakirjoissa täsmennettiin tietokonejärjestelmän keskusyksikön osalta, että prosessorin on oltava ”vähintään” ”Intel Core i5 3,2 GHz tai vastaava” prosessori.

10 EFS:n esittämään tarjoukseen sisältyi AMD-merkkinen Quad Core A8-5600k -tyyppiä oleva prosessori, jossa on kuusi ydintä ja jonka tavanomainen taajuus on 3,6 GHz ja turbotaajuus 3,9 GHz.

11 Kyseinen tarjous hylättiin sillä perusteella, ettei se täyttänyt hankinnan teknisiä eritelmiä. Hankintaviranomainen tuli kyseiseen lopputulokseen sen jälkeen, kun se oli Intel-tavaramerkin internetsivustoon tutustuttuaan todennut, ettei Intel valmista enää eikä sillä ole enää varastoissaan ensimmäisen ja toisen sukupolven Core i5 -tyyppisiä prosessoreita, joiden taajuus on 3,2 GHz (Core i5-650), vaikka niitä onkin edelleen myynnissä, ja että Intelin nykyisin valmistama samantyyppinen prosessori, jonka taajuus on vähintään 3,2 GHz, on kolmannen sukupolven prosessori. EFS:n tarjoaman prosessorin todettiin jättävän täyttämättä hankinnan tekniset eritelmät juuri suhteessa tähän kolmannen sukupolven prosessoriin, jonka suorituskyky oli parempi kuin EFS:n tarjoaman prosessorin suorituskyky.

12 EFS teki Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilorille (oikaisuvaatimusten käsittelystä vastaava kansallinen lautakunta) oikaisuvaatimuksen päätöksestä, jolla sen tarjous hylättiin, ja väitti, että sen tarjoukseen sisältyvä prosessori on suorituskyvyltään parempi kuin hankinnan teknisten eritelmien yhteydessä nimetty prosessori eli 3,2 GHz:n Inter Core i5-650. On selvää, että EFS:n tarjoama prosessori on suorituskyvyltään todellakin parempi kuin Intelin Core i5-650 -tyyppinen prosessori. Koska kyseinen oikaisuvaatimus hylättiin 11.2.2014 tehdyllä päätöksellä, pääasian kantaja nosti tästä päätöksestä kanteen Curtea de Apel Alba Iuliassa (Alba Iulian muutoksenhakutuomioistuin).

13 Tässä yhteydessä Curtea de Apel Alba Iulia päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Voidaanko – – direktiivin 2004/18 – – 23 artiklan 8 kohtaa tulkita siten, että kun hankintaviranomainen esittää hankintasopimuksen kohteena olevan tuotteen tekniset eritelmät viittaamalla tiettyyn tavaramerkkiin, [tarjoajan] tarjo[aman] vastaavan[a esitetyn] tuotteen ominaisuuksia on verrattava ainoastaan sellaisten tuotteiden [ominaisuuksiin], joita [valmistaja, jonka tuotteeseen asianomaisessa teknisessä eritelmässä viitataan,] valmist[aa] edelleen, vai voidaanko niitä verrata myös [kyseisen valmistajan] markkinoilla oleviin tuotteisiin, joiden valmistaminen on lopetettu?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

14 Aluksi on huomautettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin olettaa, että direktiiviä 2004/18 sovelletaan pääasiaan, esittämättä kuitenkaan seikkoja, joiden perusteella kyseistä johdetun oikeuden toimea voitaisiin soveltaa.

15 On todettava, että julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetuissa Euroopan unionin direktiiveissä säädettyjä erityisiä ja tiukkoja menettelyjä sovelletaan ainoastaan sopimuksiin, joiden arvo ylittää kussakin näistä direktiiveistä nimenomaisesti säädetyn kynnysarvon. Kyseisten direktiivien sääntöjä ei siis sovelleta hankintasopimuksiin, joiden arvo ei saavuta näissä direktiiveissä säädettyä kynnysarvoa (tuomio SECAP ja Santorso, C-147/06 ja C-148/06, EU:C:2008:277, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Direktiivin 2004/18 23 artiklan 8 kohtaa, jota unionin tuomioistuinta on pyydetty tulkitsemaan, ei siis voida soveltaa pääasiassa. Kyseessä olevan julkisen hankintasopimuksen arvo ilman arvonlisäveroa on näet noin 58 600 euroa, kun taas kyseisen direktiivin merkityksellinen soveltamiskynnys, sellaisena kuin se on vahvistettu sen 7 artiklan b alakohdassa, on 200 000 euroa.

16 On kuitenkin huomattava, että sellaisten hankintasopimusten tekemiseen, jotka eivät arvonsa perusteella kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan, sovelletaan siitä huolimatta EUT-sopimuksen perustavanlaatuisia sääntöjä ja yleisiä periaatteita, erityisesti yhdenvertaista kohtelua ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevia periaatteita sekä niistä seuraavaa avoimuusvelvollisuutta, mikäli kyseisiin sopimuksiin liittyy varma rajat ylittävä intressi, kun otetaan huomioon tietyt objektiiviset kriteerit (ks. vastaavasti tuomio Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce ym., C-159/11, EU:C:2012:817, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

17 Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ennakkoratkaisupyynnössä viittaa suoraan unionin oikeuden perustavanlaatuisiin sääntöihin ja yleisiin periaatteisiin, vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että voidakseen antaa ennakkoratkaisukysymyksen esittäneelle tuomioistuimelle hyödyllisen vastauksen unionin tuomioistuin saattaa joutua ottamaan huomioon sellaisia unionin oikeuden normeja, joihin kansallinen tuomioistuin ei ole viitannut ennakkoratkaisupyynnössään (ks. vastaavasti tuomio Medipac – Kazantzidis, C-6/05, EU:C:2007:337, 34 kohta).

18 Tässä yhteydessä on huomautettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole todennut tarpeellisia seikkoja, joiden perusteella unionin tuomioistuin voisi tarkistaa, onko pääasiassa olemassa varma rajat ylittävä intressi. On palautettava mieleen, että – kuten unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artiklasta ilmenee – unionin tuomioistuimen on pystyttävä löytämään ennakkoratkaisupyynnöstä selostus niistä tosiseikoista, joihin kysymykset perustuvat, sekä muun muassa yhteydestä näiden tosiseikkojen ja kysymysten välillä. Sellaisten tarpeellisten seikkojen toteaminen, joiden perusteella voidaan tarkistaa, onko olemassa varma rajat ylittävä intressi, samoin kuin yleisesti kaikki toteamiset, jotka kansallisten tuomioistuinten on tehtävä ja joista unionin primaarioikeuden tai johdetun oikeuden toimen sovellettavuus riippuu, olisi näin ollen tehtävä ennen asian saattamista unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi (ks. tuomio Azienda sanitaria locale n. 5 ”Spezzino” ym., C-113/13, EU:C:2014:2440, 47 kohta).

19 Kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välillä ennakkoratkaisumenettelyssä vallitsevan yhteistyön hengen vuoksi tällaisten ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ensin tekemien toteamisten, jotka liittyvät varman rajat ylittävän intressin mahdolliseen olemassaoloon, puuttumisesta ei kuitenkaan välttämättä seuraa, että pyyntö on jätettävä tutkimatta, jos unionin tuomioistuin katsoo asiakirja-aineistosta ilmenevien seikkojen perusteella, että se voi antaa hyödyllisen vastauksen ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle. Asia on näin erityisesti, kun ennakkoratkaisupyyntö sisältää riittävästi merkityksellisiä seikkoja tällaisen intressin mahdollisen olemassaolon arvioimiseksi. Unionin tuomioistuin antaa kuitenkin vastauksen vain sillä ehdolla, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi todeta varman rajat ylittävän intressin pääasiassa kaikkien pääasiaa koskevien merkityksellisten seikkojen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella (ks. vastaavasti tuomio Azienda sanitaria locale n. 5 ”Spezzino” ym., C-113/13, EU:C:2014:2440, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 Unionin tuomioistuin on jo todennut objektiivisista kriteereistä, jotka ovat omiaan viittaamaan varman rajat ylittävän intressin olemassaoloon, että tällaisia kriteereitä voivat olla muun muassa kyseessä olevan hankintasopimuksen arvon huomattavuus yhdessä rakennusurakan toteuttamispaikan tai hankintasopimuksen teknisten ominaispiirteiden kanssa. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi kokonaisarviossaan varman rajat ylittävän intressin olemassaolosta ottaa huomioon myös muihin jäsenvaltioihin sijoittuneiden toimijoiden tekemät kantelut sillä ehdolla, että varmistutaan siitä, että ne ovat todellisia eivätkä tekaistuja (ks. tuomio Azienda sanitaria locale n. 5 ”Spezzino” ym., C-113/13, EU:C:2014:2440, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Tässä tapauksessa on todettava siitä huolimatta, että hankintasopimuksen arvo on pieni ja ettei ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ole esittänyt selityksiä, että pääasiassa kyseessä olevaan hankintaan voisi liittyä varma rajat ylittävä intressi, kun otetaan huomioon pääasian tosiseikat ja erityisesti se, että kyseinen asia koskee sellaista tietokonejärjestelmien ja -laitteistojen toimitusta, jossa prosessorin osalta viitataan kansainväliseen tavaramerkkiin.

22 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on siis arvioitava yksityiskohtaisesti ottamalla huomioon kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka ovat ominaisia sille asiayhteydelle, johon sen käsiteltäväksi saatettu asia kuuluu, liittyykö pääasiassa kyseessä olevaan hankintaan todellakin varma rajat ylittävä intressi. Seuraavat näkökohdat esitetään tässä varauksella.

23 Ennakkoratkaisukysymyksen on siis ymmärrettävä koskevan perussopimuksen perustavanlaatuisten sääntöjen ja yleisten periaatteiden ja erityisesti yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden sekä niistä seuraavan avoimuusvelvollisuuden vaikutuksia sellaisen hankinnan yhteydessä, joka ei kuulu direktiivin 2004/18 soveltamisalaan mutta johon liittyy varma rajat ylittävä intressi.

24 Lisäksi on korostettava, että pääasiassa se, että tuotteen valmistus on lopetettu mutta tuote on edelleen saatavilla markkinoilla, ei koske tarjoajan esittämää tuotetta vaan tuotetta, johon riidanalaisessa teknisessä eritelmässä viitataan. Merkityksellinen kysymys ei siis ole se, voiko hankintaviranomainen pääasiassa kyseessä olevan hankinnan asiakirjoissa tältä osin esitetyistä täsmennyksistä riippumatta vaatia, että tarjoajan ehdottamaa tuotetta valmistetaan edelleen, vaan se, voiko hankintaviranomainen, joka on määritellyt teknisen eritelmän viittaamalla tietyn tavaramerkin tuotteeseen, muuttaa kyseistä eritelmää siinä tapauksessa, että viimeksi mainitun tuotteen valmistus lopetetaan, viittaamalla samanmerkkiseen verrattavissa olevaan tuotteeseen, jota valmistetaan nykyisin mutta jonka ominaisuudet ovat erilaiset.

25 Yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteista sekä avoimuusvelvollisuudesta on todettava, että jäsenvaltioille on tunnustettava tiettyä harkintavaltaa niiden toimenpiteiden toteuttamisen suhteen, joilla on tarkoitus varmistaa, että näitä periaatteita, jotka sitovat hankintaviranomaisia kaikissa julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyissä, noudatetaan (ks. tuomio Serrantoni ja Consorzio stabile edili, C-376/08, EU:C:2009:808, 31 ja 32 kohta).

26 Avoimuusvelvollisuudella pyritään muun muassa varmistamaan, ettei hankintaviranomainen käytä mielivaltaa (ks. direktiivin 2004/18 2 artiklasta tuomio SAG ELV Slovensko ym., C-599/10, EU:C:2012:191, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Tätä päämäärää ei kuitenkaan voida saavuttaa, jos hankintaviranomainen voisi jättää noudattamatta edellytyksiä, jotka se on itse vahvistanut. Hankintaviranomainen ei siis saa muuttaa hankintasopimuksen tekemisen perusteita sopimuksentekomenettelyn kuluessa. Yhdenvertaista kohtelua ja syrjintäkieltoa koskevilla periaatteilla sekä avoimuusvelvollisuudella on tässä yhteydessä sama vaikutus teknisten eritelmien osalta.

28 Näin ollen yhdenvertaisen kohtelun periaatteella ja avoimuusvelvollisuudella kielletään hankintaviranomaista hylkäämästä tarjousta, joka täyttää tarjouspyyntöilmoituksen vaatimukset, käyttäen perusteena syitä, joita ei ole ilmoitettu mainitussa ilmoituksessa (tuomio Medipac – Kazantzidis, C-6/05, EU:C:2007:337, 54 kohta).

29 Hankintaviranomainen ei siis voi hankintailmoituksen julkaisemisen jälkeen muuttaa hankinnan tiettyä osaa koskevaa teknistä eritelmää yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden sekä avoimuusvelvollisuuden vastaisesti. Tältä osin ei ole merkitystä sillä, valmistetaanko sitä osaa, johon kyseisessä eritelmässä viitataan, edelleen tai onko se edelleen saatavilla markkinoilla.

30 Kysymykseen on siis vastattava, että direktiivin 2004/18 23 artiklan 8 kohtaa ei sovelleta julkiseen hankintasopimukseen, jonka arvo ei saavuta kyseisessä direktiivissä säädettyä kynnysarvoa. Sellaisen julkisen hankintasopimuksen yhteydessä, joka ei kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan mutta johon liittyy varma rajat ylittävä intressi – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava –, perussopimuksen perustavanlaatuisia sääntöjä ja yleisiä periaatteita ja erityisesti yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita sekä niistä seuraavaa avoimuusvelvollisuutta on tulkittava siten, että hankintaviranomainen ei voi hylätä tarjousta, joka täyttää hankintailmoituksen vaatimukset, käyttäen perusteena syitä, joita ei ole ilmoitettu kyseisessä ilmoituksessa.

Oikeudenkäyntikulut

31 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 30.11.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1251/2011, 23 artiklan 8 kohtaa ei sovelleta julkiseen hankintasopimukseen, jonka arvo ei saavuta kyseisessä direktiivissä säädettyä kynnysarvoa. Sellaisen julkisen hankintasopimuksen yhteydessä, joka ei kuulu mainitun direktiivin soveltamisalaan mutta johon liittyy varma rajat ylittävä intressi – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava –, EUT-sopimuksen perustavanlaatuisia sääntöjä ja yleisiä periaatteita ja erityisesti yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita sekä niistä seuraavaa avoimuusvelvollisuutta on tulkittava siten, että hankintaviranomainen ei voi hylätä tarjousta, joka täyttää hankintailmoituksen vaatimukset, käyttäen perusteena syitä, joita ei ole ilmoitettu kyseisessä ilmoituksessa

Allekirjoitukset